

Από το 293 μέχρι το 305, σύμφωνα με μια διευθέτηση στην οποία προέβη ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός, γνωστή ως "Τετραρχία", η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία βρισκόταν υπό την εξουσία δύο αυτοκρατόρων, καθένας από τους οποίους έφερε τον τίτλο του αυγούστου. Ο γηραιότερος εκ των δύο είχε την έδρα του στην Ανατολή, ο άλλος στη Δύση. Κάθε αυγούστος είχε υπό τις διαταγές του έναν καίσαρα, έναν αντικαταστάτη, που με τη σειρά του θα έπαιρνε ο ίδιος τη θέση του αυγούστου. Το 305, ο ασθενής αυγούστος **Διοκλητιανός** στο

ανατολικό τμήμα της αυτοκρατορίας και ο ομόλογός του

Μαξιμιανός

στο δυτικό τμήμα παραιτήθηκαν. Τους διαδέχτηκαν οι αντίστοιχοι καίσαρες, ο

Γαλέριος

στην Ανατολή και ο

Κωνσταντίνος

στη Δύση. Ο Γαλέριος διόρισε ως καίσαρα στην Ανατολή τον μεγαλύτερο ανιψιό του,

Μαξιμίνο

. Στη Δύση, επέβαλε ως καίσαρα στον Κωνσταντίο έναν αξιωματικό του δικού του περιβάλλοντος, που ονομαζόταν

Σεβήρος

Το 306, ο Κωνσταντίνος πέθανε στην Υόρκη, κατά τη διάρκεια της εκστρατείας του εναντίων των Πικτών. Παρά τις νόμιμες αξιώσεις του Σεβήρου, ο στρατός του Κωνσταντίου στη

Βρετανία ανακήρυξε ως αρχηγό τον γιό του **Κωνσταντίνο**. Αυτή η σφετεριστική πράξη ξεσήκωσε και άλλους σε παρόμοιες ενέργειες, και ο στρατός στη Ρώμη ανακήρυξε στη συνέχεια ως αύγουστο κάποιον

M

αξέντιο

γιο του πρώην αυτοκράτορα της Δύσης Μαξιμιανού, ο οποίος και φρόντισε να αποκτήσει ουσιαστικό έλεγχο της Ιταλίας και της Αφρικής.

Ως γηραιότερος αύγουστος, ο Γαλέριος προσπάθησε μάταια να επιβάλει την τάξη. Αγνοώντας την πραγματική δύναμη του Μαξέντιου στην κεντρική Μεσόγειο, διόρισε έναν άλλον αυτοκράτορα στη Δύση, τον **Λικίνιο**, πρώην συνάδελφό του στον στρατό, αφού πρώτα έπαψε να υποστηρίζει τον Σεβήρο. Υπήρχαν λοιπόν πέντε αύγουστοι: ο Γαλέριος και ο Μαξιμίνος στην Ανατολή, ο Λικίνιος, ο Κωνσταντίνος και ο σφετεριστής Μαξέντιος στη Δύση. Η θεσμική και πολιτική διευθέτηση την οποία είχε εισαγάγει ο Διοκλητιανός μόλις 20 χρόνια νωρίτερα έπαψε να υφίσταται.

Το 310, σε μια προσπάθεια να περισώσει κάτι από το ναυάγιο, ο Γαλέριος έθεσε ως στόχο να αποσπάσει τη Ρώμη από τον έλεγχο του Μαξέντιου, σε μια στρατιωτική εκστρατεία που κατέληξε σε αποτυχία. Το 311 ο Γαλέριος πέθανε και η ισχύς του στη Μικρά Ασία και στην Ανατολή περιήλθε ολοκληρωτικά στον Μαξιμίνο, αλλά με τον Λικίνιο να ασκεί έλεγχο στις ευρωπαϊκές επαρχίες που άλλοτε βρίσκονταν υπό την εξουσία του αυγούστου της Ανατολής. Ο θάνατος του Γαλέριου προλείανε το έδαφος για τη διαδικασία κατά την οποία οι υπόλοιποι αύγουστοι επιχειρούσαν να εξοντώσουν ο ένας τον άλλον μια για πάντα.

Μέγας Κωνσταντίνος (324-337)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 13:21 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 11 Νοέμβριος 2008 18:39

Μέγας Κωνσταντίνος (324-337)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 07 Νοέμβριος 2008 13:21 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 11 Νοέμβριος 2008 18:39

